

10-1-17

מאת : מאה"ב

000 03567

אל : שג

10.1.56

מיון
ק"מ

לוסון הוזמן היום לרוחם ולשר בצוותא. נכת הרצוג. רוחם פתח שראה מחובת
 להעמיד השגריר על חומרת ההתפתחויות. בחדשיים האחרונים שומעים אנו מאד
 בריטים ואמריקניים הבאים מצרים כאילו קיים שינוי למובה בעמדת נאצר לשי
 דברים לחוד ומעשים לחוד. עוד ב-5 בספטמבר ביקש רוחם מברנס להבטיח שמצרים
 חסלא הפכם ש"ן ולכל הפחות תסכים להפסקת אש וברנס לא השיג הבטחה כזאת
 בקהיר. בשיחתו האחרונה עם לוסון לפני חדשים מספר ציין רוחם הסכנה לעולם
 המערבי בכלל ולישראל בפרט מהעיסקה הצ'כית. מאז הוא משוכנע יותר ויותר
 באשר לתומרת הסכנה הן לישראל והן ליבשת האפריקנית כולה. אנו מודאגים
 כישראלים וגם באזרחי העולם ואנו ערים להיקונים מדיניים רחבים ולא רק
 למכלול יחסינו עם שכנינו. ברור כלפי מי מכוון הנשק שרוכש נאצר מרוסיה
 ופריטניה כאחד. אילו קבל רק מצד אחד אפשר היה לומר שהנשק מיועד נגד
 הגוש השני, בקבלו משניהם ברור שהנשק מכוון נגד ישראל בלבד. נאצר אינן
 מסתיר כוונותיו כלפי ישראל בשירורי קהיר ובהודעותיו. הסכנה הממשית היא
 החקפה אורית עלינו. המפציצים הזורמים אליו יכולים לשאת 5 עד 6 טונות
 פאצות מגביהים עד ל-20 ק"מ ומהירותם 900 ק"מ לשעה. מהירות המיגים 1100
 ק"מ לשעה. בזמן הקצר בלבד יוכל להפציץ ערינו וכפרינו ומחקני ההשקאם שהם
 יסוד הקלאותנו. רוחם ציטט אבדוחינו מהחוקפנות הערבית בסיכומים שנתיים
 בחמש השנים האחרונות בצינו שמאז 53 הולך וגדל חלקה של מצרים עד שב-54
 180 נפגעים נגרמו 80 וב-55 מתוך 258 נפגעים נגרמו 192 ע"י המצרים. בשנ
 התבססה נאצר בשלטון היה בכוחנו להביס הצבא המצרי ולא חסרו הזדמנויות ל
 שפה שלמה היו לו צרות עם בריטניה ולאחר מכן עם מדינות ערב אחרות. מחשב
 כזאת לא עלתה על דעתנו, אם כי בוויכוח האחרון בכנסת טענו נואמים מהאופוז
 שאין הבדל בין מצב אי שלום למלחמה הרי הממשלה לא גרסה ואינה גורסת גזירה
 שזה זו. לא התקפנו משום שקיונינו לשלום. עודנו מקוים לכך ופל עוד לא
 פרצה מלחמה הננו מאמינים שינון למנעה. אולם הזרם הבלתי פוסק של נשק רוסי

ובריטי למצרים (ובמידה מסויימת סיוע אה"ב לעיראק שגם היא על אף נטיותיה המערביות מועדה לתוקפנות כלפי ישראל) יוצר סכנה קרובה ביותר אלא אם כן יובטח איזון באיכות הנשק. על אף עליונותה הייליננו לא יוכלו לעמוד בידיהם ריקוח מול העדיפות המצרית המכרעת בנשק. אם לא נשיג נשק מאזן באיכות ובזמן הקצר שנוחר יחכן ויהיה מאגרת מדי ותחולל התפוצצות שאין לדעת תוצאותיה. אין דבר יקר לנו יותר מהיזוק השלום והדמוקרטיה.

לשאלת לוסון. אם יהא זה נכון לומר שאם חוסר המאזן הנוכחי יימשך תה המלחמה VERY PROBABLE השיב רהם שאז היא תהיה VERY PROBABLE אין לצפות אפילו מעט קטן כמונו שיהאבד. לשאלת לוסון על מה מבוססת ההערכה שנאצר יתקוף השיב רהם שהיא מסקנה הגיונית מהמצב ומתכונות נאצר עצמו. הרי נאצר מיטיב לדעת שישראל לא תתקוף ושאונו מוכנים להיוועד אהו בכל יום ליישוב הסכסוך. מה איפוא תכלית הקצבותיו הגדולות לרכש? לבטח יודע הוא משמעותה מעשיו מבחינת שלום העולם. אם למרות זאת נוקט דרך זו הרי כוונתו או להחקיפנו או להכתיב לנו שלום. לא נקבל שלום מוכתב. השלום יקום רק בין שוויים. המחשבה על שלום מוכתב מקבלת עידוד מדברי אנשים שונים כגון מאירן בנאורו לשאלת לוסון מהי משערים שנאצר עלול להחקיף השיב רהם כעבור ששה עד שמונה חדשים. לשאלת לוסון האין להניח שיבכר להתכונן כראוי שכן הזמן כאילו פועל לטובתו השיב רהם שאנו יכולנו לאמן הטיסים למפוסים מסוגים חדשים תוך חמישה חדשים ומניחים שהמצרים יכולים לאמנם תוך קצת יותר זמן. נאצר עלול גם להעסיק זרים כגון גרמנים וצ'כים כפי שעשו המצרים ב-48. הוא עלול לחשוב שאם יחכה זמן רב מדי תקבל ישראל נשק וירדו סיכוייו. משום כך עלול הוא לחשוב שעליו להחקיף ביוני או ביולי. אין עליו להיות מוכן לחלוטין מספיק שהיה מוכן. האיש ששואף איפוא לעמוד בראש עמי ערב ויבשת אפריקה (אינו פודע שבולגנין יקדימן) ידו במתופות ירדן ובחחירות בעיראק ולצורך שאפתנותו הובע רציפות עם ירדן על פני שטחנו. הוא עלול לחשוב שיוכל להשיג מטרותיו בדרך היעילה ביותר ע"י הכנעת ישראל בהקדם האפשרי. נוכח מצב זה מקיימת אה"ב מעין הסגר על משלוחי נשק לישראל המופעל גם בצרפת. הסגר זה הנו בבחינת סנקציה עוד לפני גמר דיוני מועביט. עד מהי יימשך הסגר זה? הזמן דוחק ואף אם נשיג מיסטרם מצרפת או מטוסים מאה"ב יעבור זמן עד שנאמן הטיסים.

לוסון העיר שכבר לפני יוני ויולי קיימה סכנה התפוצצות עם נאצר
לא יקיים הבטחתו לגונסטון וישראל התחיל בעבודה בנות-יעקב. (לאחר השיח)
הסביר לוסון להרצוג שכונתו הייתה שאז בודאי יגיבו הסורים ומצרים תחייבו
לימינם לפי החוזה הסורי מצרי). רהם העיר שיום יום יורים המצרים ורק ב
לא נגרמו אבדות. לשאלת לוסון אם אין לחשוב על אפשרות מום עוד לפני ה-
DEADLINE השיב רום שהוא והשר מלוננים לכך בכל שעה ביום ובלילה. לשאלת
לוסון האם אמאץ איננו מציגים כל תנאים מוקדמים השיב רהם בהחלט לא. לש:
לוסון האם המגע צריך להיות ישיר מההילתו הזכיר רהם שאמר לסטרייברט שאין
עומד על פגישה בינו לנאצר והוא מסכים לפגישה נציגים. כן הזכיר רהם דבו
לסטרייברט על נכונותו למום בשלבים דהיינו הפסקת אש. קיום הסכמי ש"ן
ודיונים לקראת הסדר אם הצד השני אינו מוכן להסדר כולל מיד. לוסון העיר
שאמנם ידוע בעולם שאין ישראל רוצה במלהמה אולם הוא מסופק אם הודגש במיו
שווה קבל העולט שנאצר אינו מסכים לפגישה ללא תנאים מוקדמים. לכך העיר
השר שעוד שעובדה אי היענות נאצר לקריאות רהם בכנסת לשלום מוכיחה התכחשו
דומה הדבר ליחסו להפסקת האש. אמנם אינו מודיע שלא יקיים הפסקת אש אולם
להעדר תשובה חיובית ממנו בנסיבות הנוכחיות משמעות ברורה. רהם חזר
להביעהנו לנשק בעוד מועד. להערת לוסון שמנית שכונת רהם להיענות מידי
או לפחות לצער באותו כיוון העיר רהם שמאמין שאם ממאה"ב אומרת דבר גם
חקיימו. ההתעלמות הנוכחית הינה בעיניו הפרת הודעת הנשיא בדנוור.
במצוצת השיחה נגע רהם במה שהאמריקנים מכנים תגמול בגבולות והנראה
לנו כהתגוננות עצמית. הזכיר שבחשובה לשרד מסויים ממחמד שהביא אליו דיו
המנות ובו תביעה שנתדל מפעולות תגמול אמר לו שמסכים אם מומחים צבאיים ש
אה"ב ילמדו ישראל דרך אתה להגן על אזרחיה. עד עכשיו לא גילו לנו דרך
כזאת. הוא, רהם, שואל בכל הכנות עם נוכח התגרות מתמדת בגבולותיהם ע"י
גבוצות צבאיות סדירות או צבאיות למחצה המאורגנות ע"י מדינות שכנות היו
האמריקנים הצרפתים והאנגלים מבליגים. אום מגלה חוסר אונים. אפילו
החלטה מועבים על חופש השייט הופרה שיטתיה ע"י מצרים מבלי שיינקמו צעדיכ
נגדה. היא אמאצא מוסיפה לקיים ההסגר בתעלה ובים סוף והחרם הכלכלי לרוב

הפעלת לחץ על חברות הסוחרות עם ישראל. מצודת הפידאין פרושה בלבנון
ובירדן. לבנון שמה קץ לכך וירדן מנסה למנוע אהתקפנות משטחה. הוא
שואל שאלה פשוטה: האם נגזר על אזרח בישראל שחישלל ממנו הזכות להיות
בשקט ובבטחון? נוכח חוסר האונים של אום מה עלינו לעשות? הוא רהם! מביין
שאינן זו שאלה שביין ישראל לערבים בלבד ושעלינו להתחשב בשיקולינו בגורמים
מדיניים גדולים יותר. נניח ששגינו אי פעם - איננו מודים בכך, אך מכל
מקום היינו זכאים לכך באשר מטרחנו היחידה לקלוט נדחי ישראל לפתח מדינתנו
ולהגן על אזרחינו. עלינו להתחשב בגורמים מדיניים גדולים ועם זאת אנו
מבקשים שאותם הגורמים יחשבו בזכותינו היסודיות

מאה"ב